

[PERFEKT ai

N sg m (praed) perfekt.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Doskonały [perfectus - zupełny, doskonały, doczyniony Mącz 116a; – dokończony Calep; dolożny; doskonały – perfectus Cn]:

Wyrażenie: »na wszem perfekt«: Są [francuski naród] ludzie [...] ludzcy, szczyrzy, hojni, waleczni [...]. A choציaby nie na wszem perfekt ten naród był [...] – tedy mało na tym PismaPolit 488.

KW